

Forøgelse af længden af midlertidig opholdstilladelse fra 3 til 7 år

Socialdemokratiet finder ikke, at det er rimeligt at øge længden af den midlertidige opholdstilladelse fra 3 til 7 år, som det gennemføres med lovforslaget. Derfor stiller Socialdemokratiet et ændringsforslag om, at 3-års-reglen fastholdes.

Flygtninge har typisk opholdt sig i ca. 4 år i Danmark, før de får permanent opholdstilladelse i dag. Det skyldes, at der ofte går mellem ½ og 1½ år, før de får tilkendt flygtningestatus og dermed midlertidig opholdstilladelse. For Socialdemokratiet at se er en længere periode med usikkerhed for den enkelte flygtning meget problematisk og er med til at gøre det vanskeligere for flygtninge at fungere i det danske samfund.

Flygtninge har også børn og familier, og der må være grænser for, hvor længe deres fremtidige opholdsgrundlag skal være usikkert. Samtidig viser alle erfaringer, at der i langt de fleste flygtningeproducerende lande ikke i løbet af en kortere årrække bliver så ordnede forhold, at det er muligt at vende tilbage. Derfor bliver konsekvensen af loven, at flere mennesker må leve en længere årrække med usikkerhed om deres fremtidige opholdssted – ikke, at flere kan vende hjem.

Loven ændrer ikke på bestemmelsen om, at der ved en inddragelse af en opholdstilladelse skal tages særligt hensyn til, om det ændrede opholdsgrundlag er sket som følge af ophørt samliv med en voldelig ægtefælle eller overgreb fra eventuel svigerfamilie.

Det indgår dog ikke som et særskilt grundlag for fortsat tildeling af opholdstilladelse, at der har været vold i parforholdet. Derimod vurderes dette i forhold til, hvor lang tid kvinden har været i landet, og om hun overhovedet kan bevise at have været udsat for vold.

Når perioden for, hvornår man kan tildele en udlænding permanent opholdstilladelse, forlænges fra 3 til 7 år, kan man forvente, at flere kvinder, der bryder med en voldelig ægtemand, i fremtiden vil miste deres opholdstilladelse som følge af »kun« at have været bosat i landet i 3-5 år. Dette vil højst sandsynligt medføre, at flere kvinder vil blive i et voldeligt ægteskab i en længere periode med fare for deres eget og deres eventuelle børns liv.

Dette er uacceptabelt og tilmed muligvis i strid med FN's menneskerettigheds erklæring. Derfor er dette endnu et argument for, at Socialdemokratiet ikke kan støtte forøgelse af længden af midlertidig opholdstilladelse fra 3 til 7 år. Socialdemokratiet har derfor valgt at stille ændringsforslag, der fastholder længden af midlertidig opholdstilladelse på 3 år.

Ændrede regler for asylbehandling

Socialdemokratiet anser ligeledes lovforslagets ændringer af asylbehandlingen som nødvendige og frygter en dårligere retssikkerhed for flygtninge, der søger om asyl i Danmark. Det er ikke godtgjort, at Flygtningeævnets ændrede sammensætning i fremtiden vil føre til hurtigere og bedre sagsbehandling af asylsager. Socialdemokratiet gør i den forbindelse opmærksom på de danske domstoles typiske brug af lægdommere ved alle typer af afgørelser.

Socialdemokratiet skal derfor opfordre til, at der foretages en nærmere analyse af de danske erfaringer i perioden, hvor Dansk Flygtningehjælp har været repræsenteret i Flygtningeævnet – og at der foretages en sammenligning med erfaringer fra andre lande, der har tilsvarende organer repræsenteret.

Konsekvenserne af ovenstående holdninger til lovforslag nr. L 152 er, at Socialdemokratiet tilslutter sig intentionerne i dele af lovforslaget, men må afvise det samlede lovforslag, såfremt Socialdemokratiets to ændringsforslag ikke vedtages.

Et andet mindretal i udvalget (SF, RV og EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for de af et mindretal under nr. 1 og 2 stillede ændringsforslag og imod de af ministeren stillede ændringsforslag.

Efter mindretallets opfattelse kan ingen sige om regeringen, at den forsøger at stikke sin politik under stolen. Formålet er åbent erklæret, at der skal ske et dramatisk fald i »tilstrømningen« af udlændinge til Danmark. Til dette formål tages alle midler i brug, og det fremsatte lovforslag – samt de ændringsforslag, som Dansk Folkeparti har fået regeringen med på – er efter mindretallets opfattelse udtryk for en klar og tydelig politik vendt mod humanisme, mod integration og mod solidaritet med forfulgte. Denne linje er ikke mindretallets.